

Neđla Ćemanović - Porča

EXTORRIS

U jednoj od onih soba sa manje
od četiri zida, sa nijednim prozorom, i sa više od jedne
knjige koju diram svojim izrezbarenim jagodicama
sjećam se okusa jagoda u kasnom avgustu
i slatkoće koja nagriza jedini preostali osjet
gorkoga na mome jeziku kojeg nema
i kojim ne govorim jer riječi su teže od zraka u ovoj sobi
sa manje od četiri zida i sa više od jedne knjige
nepročitane na jeziku koji ne postoji.
Rukama dotičem slomljeno krilo plućno jer
teško je disati u sobi sa slikama skučenosti i muzikom blještavom kao kapi
znoja hladnog kao prva kiša u avgustu
koji blijedi. Potom,

Tak-tik tak-tik, tak-tik, tak-tik,

dekrešendo koraka koje
osjećam sve jače kao hrapave korice
knjige na jagodicama mojih koščatih prstiju koje neko
mirisao je prije nego **tik-tak, tik-tak**, gutljaji zasićenosti
nalaze put do slezene gdje se gomilaju koraci, **tik-tak, tik-tak...**

EXTORRIS

In one of those rooms with fewer
than four walls, not one window, and more than one
book that I touch with furrowed finger pads,
I remember the taste of strawberries late in August
and the sweetness corroding away what's left of
the sensation of bitterness on my tongue
in which I do not speak, for words are heavier than air in the room
with fewer than four walls and more than one book
unread in a tongue which doesn't exist.
I touch my broken lung, for
it's hard to breathe in the room with pictures of incommodiousness and music
dazzling like drops of sweat as cold as the first rain fallen
in a fading August. Then,

Clack-click, clack-click, clack-click, clack-click,
decrecendo of steps I feel
more and more intensely like the rough covers of the
book on the pads of my bony fingers that someone had
smelt before the **click-clack, click-clack**. Sips of saturation
seep into the spleen where steps amass, **click-clack, click-clack...**

Translated by Mirza Purić